

eningen er forbudt dér, ligesom den er det flere steder i Mellemøsten.

For mig at se er problemstillingen meget enkel: Hvis vi vil beskytte ytringsfriheden, så må vi også beskytte den imod dem, der ønsker at afskaffe den.

Jeg har flere gange tidligere selv citeret Voltaire, der sagde: Jeg er ikke enig, men jeg vil kæmpe til det yderste for din ret til at være uenig med mig.

Det er stadig en af de bedste formuleringer for ytringsfrihed. Men det er vigtigt at se citatet i den sammenhæng, det er sagt i. På Voltaires tid skulle man opbygge et demokrati. Vi skal i dag befæste det og forsvare det, og det gør man bedst ved at værne om ytringsfriheden ved f.eks. at forbyde offentlige opfordringer, der vil afskaffe den.

Voltaire skulle udvide demokratiets grænser; vi skal i dag turde vise, hvor demokratiets grænser går. Vi kan tie dem ihjel, siger nogle, men mens vi tier, så samtykker vi også til, at de uhindret i ly af ytringsfriheden kan forsøge at afskaffe vores demokrati.

Tro ikke, at Hizb-ut-Tahrir har tænkt sig at takke Danmark for, at vi har ladet dem tale frit om deres drømme under ytringsfrihedens skærm. Det er for naivt. Lyt til deres talere. De har intet tilovers for Danmark, for demokratiet, for integrationen, intet, ej heller for anderledes tænkende eller andre trosretninger. Det er en lovlig forening, siger andre. Men det ved vi reelt ikke; det er ikke blevet prøvet endnu, og måske er det på tide at få det prøvet af. Vi gør dem til martyrer, er der også nogle, der siger. Jo, nok blandt deres egne tilhængere. Men til dem, der kunne føle sig fristet til at slutte sig til dem, sender vi et klart signal om, at man så bevæger sig hen over en grænse, og at det har konsekvenser.

Det hele drejer sig om, at vi skal vise Hizb-ut-Tahrir, at det er det danske demokrati, og ikke dem, der er kommet for at blive.

Så selv om vi har stor sympati for Dansk Folkepartis beslutningsforslag, vil vi alligevel afvente Rigsadvokatens redegørelse, og så må vi forholde os til det på det tidspunkt. Men på nuværende tidspunkt kan vi ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 18:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller): Tak til ordføreren. Og så er det ordføreren for forslagsstillerne, og det er hr. Peter Skaarup.

(Ordfører for forslagsstillerne)

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, at det da har været glædeligt at høre, at der i Folketinget er en oplevelse af, at det, vi taler om, er alvorligt. Det er alvorligt, når en forening som Hizb-ut-Tahrir udspyr den ene bandulle efter den anden mod vores demokrati. Det er også alvorligt – og det er jo der, man set med vores øjne passerer grænsen for, hvad man så i øvrigt kan, for selvfølgelig har man som organisation lov til at udtale sig imod vores demokrati og kæmpe for sine politiske ideer – når man virker ved vold, som nogle ordførere har sagt at Hizb-ut-Tahrir måske gør, eller når man opfordrer til vold. Og at opfordre til vold mener jeg ifølge grundlovens § 78 helt bestemt at man kan sige at Hizb-ut-Tahrir gør.

Foreningens formand har omdelt løbesedler – det er ikke bevist, at der er andre, der gør det, men hvorfor skulle andre ikke omdele de samme løbesedler? – hvor man opfordrer til drab på jøder. Diverse beskeder af lignende karakter er jo fremgået af forskellige hjemmesider. Der bliver udspytet den ene bandulle efter den anden mod danske styrker i Irak, hvor man også opfordrer til angreb på sådanne styrker. Så det er meget alvorligt, og det er en trussel mod vores demokrati, at man fortsat har Hizb-ut-Tahrir gående frit, uden at nogen vil gøre noget i forhold til organisationen.

Så har der været et omdrejningspunkt for debatten, og det var der jo også bl.a. i 2004, da vi havde en forespørgselsdebat om den her sag, og tidligere igen, hvor Dansk Folkeparti fremsatte beslutningsforslag; ja, sagen har jo været til debat i Folketinget mange gange siden 2002. Og hver gang har holdningerne så nogenlunde været de samme, og hver gang har man sagt: Nej, lad os nu lige vente på Rigsadvokaten, han kommer nok frem med et eller andet interessant. Det har vi så ventet på i 6 år, og stadig væk er der jo ikke kommet noget konkret ud af sagen; jo, der er kommet en redegørelse fra Rigsadvokaten én gang, og det, vi venter på, er så en ny redegørelse fra Rigsadvokaten. Det er og bliver ikke nok, hvis vi vil bekæmpe de trusler, der er mod os, og hvis vi vil tage grundloven meget alvorligt, som vi skal gøre.

Så vil jeg også godt sige, at Rigsadvokaten jo altså ikke er den øverste myndighed i Danmark med hensyn til at afgøre, om der skal rejses tiltale. Det er justitsministeren, der er den øverste myndighed. Og i en principiel sag som denne vil